

MISTERUL SCRIBULUI

Text de María Mañeru

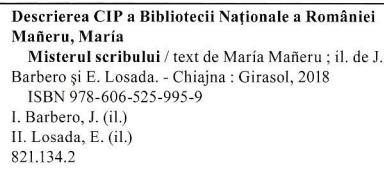
Ilustrații de J. Barbero și E. Losada

Texte: María Mañeru
Illustrații: J. Barbero și E. Losada
Paginare: Equipo Dessin
Traducere: Luana Schidu

Editura Girasol

Str. I. L. Caragiale nr. 72, clădirea B,
Sat Dudu, Comuna Chiajna, Județul Ilfov
Tel.: 021 436 1234; Fax: 021 436 1105
E-mail: office@edituragirasol.ro

© Susaeta Ediciones Spانيا
© Editura Girasol, pentru prezenta
versiune în limba română

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio
formă și în nicio modalitate, electronică sau mecanică, inclusiv fotocopii, înregistrări și în
orice altă formă de stocare și redare a informației, fără permisiunea scrisă a editorului.

GIRASOL

CLUBUL DETECTIVILOR

LAURIE

Fiica cea mare a cuplului de arheologi australieni James și Lise Callender. Este o fetiță de nouă ani, bună și ocrotitoare, care se simte mereu responsabilă pentru frații ei. Ea e cea care povestește aventurile Clubului Detectivilor în jurnalul ei.

JOSEPH

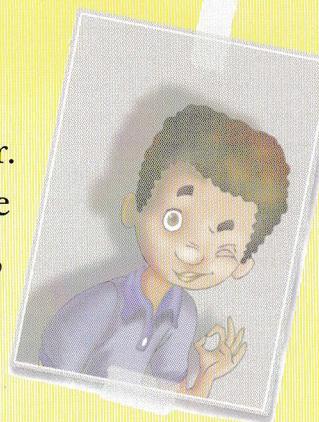
Fiul mijlociu al soților Callender are șapte ani, multă imaginație și o personalitate foarte specială.

E încăpățânat și uneori morocănos, dar și foarte ingenios, amuzant și intelligent. Ideile lui extraordinare pot băga întregul grup în ditamai buclucul... sau îl pot scoate din încurcătură!

AHMED

Fiul adoptiv al soților Callender. De origine egipteană, Ahmed are zece ani și i-a cunoscut pe Laurie, Joseph și Elizabeth când aceștia au făcut prima călătorie în țara lui. E foarte curajos, puternic și hotărât și nu șovăie niciodată în fața pericolului.

ELIZABETH

Mica Elizabeth are doar cinci anișori. Vrea cu orice preț să-și însoțească frații. Îi place foarte mult culoarea roz. În plus, e foarte isteață pentru vîrstă ei, dar foarte inocentă. Uneori, este de mare ajutor.

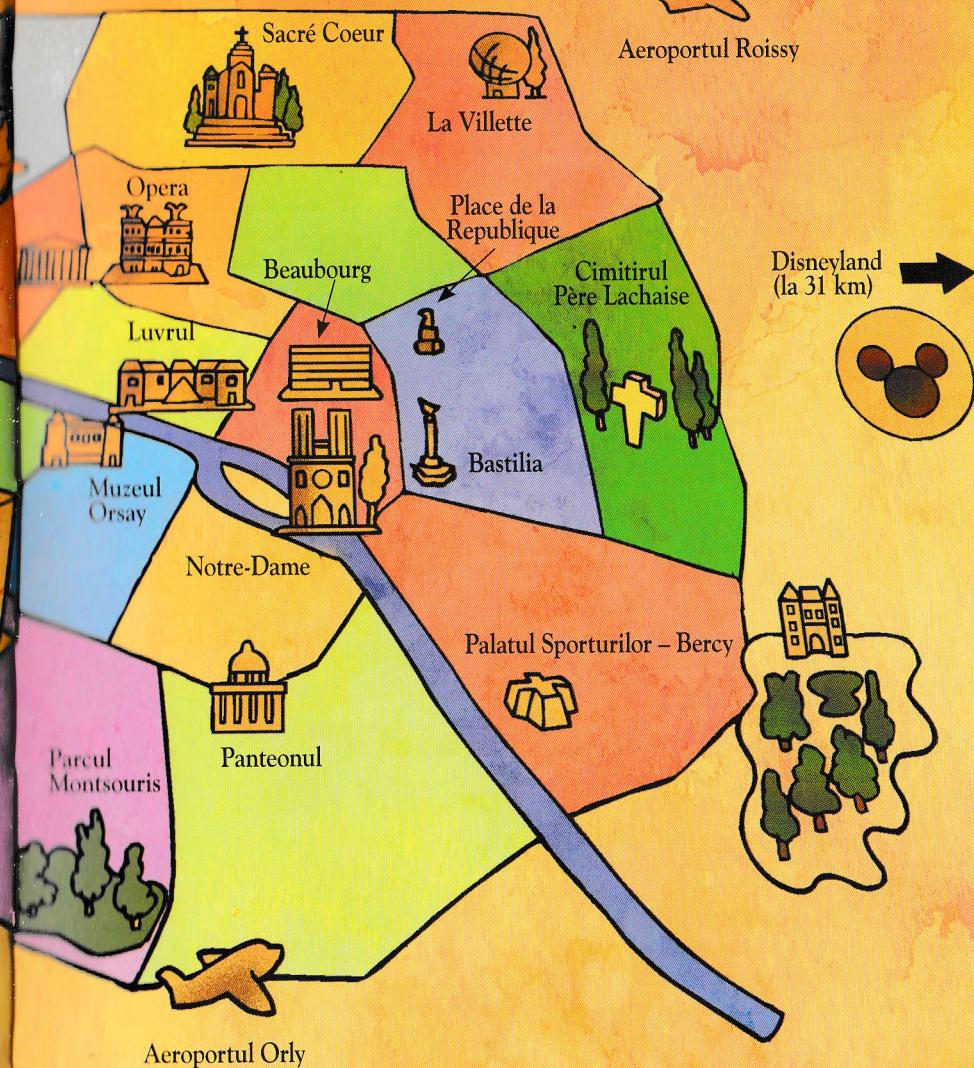
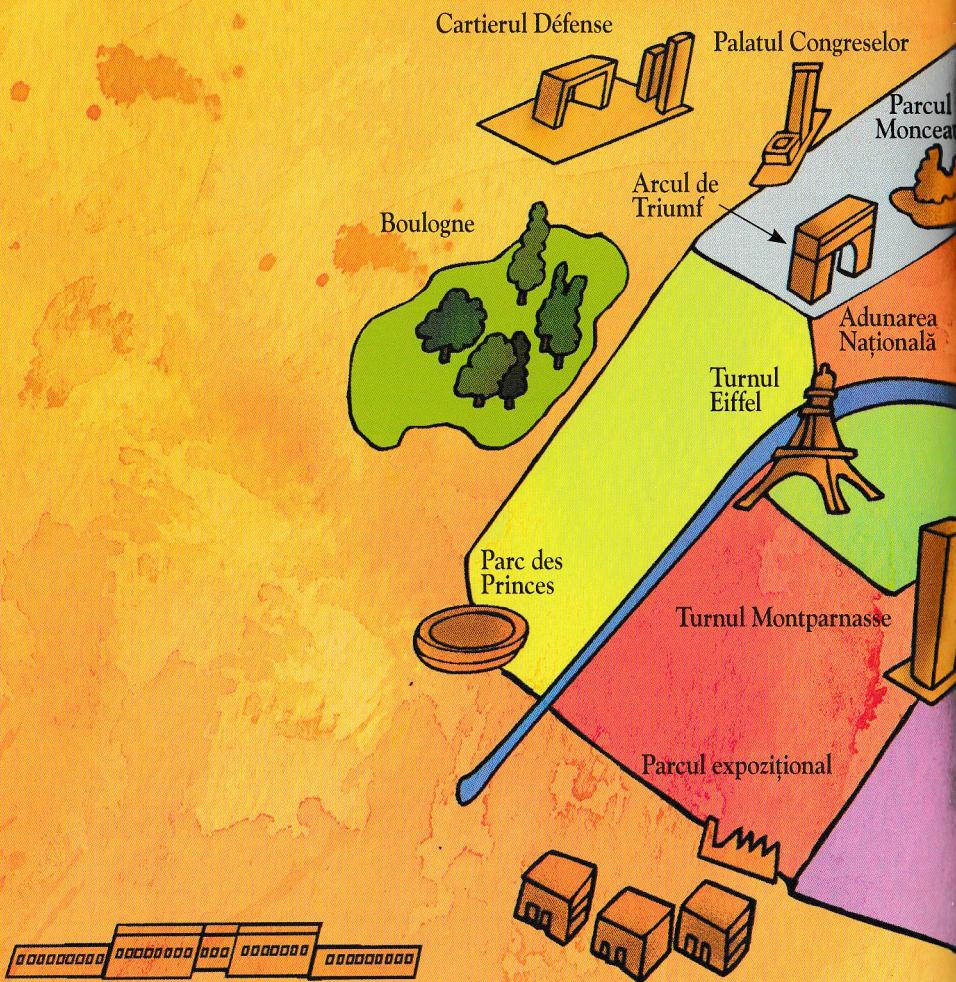
TOTH

Este micul maimuțoi al lui Ahmed și numele său este cel al unui zeu egiptean. E mascota Clubului Detectivilor, un animăluț nervos, foarte amuzant și simpatic, care-i poate ajuta pe copii să iasă cu bine din orice aventură.

MISTERUL

SCRIBULUI

CAPITOLUL I

ALEEA SFINCȘILOR

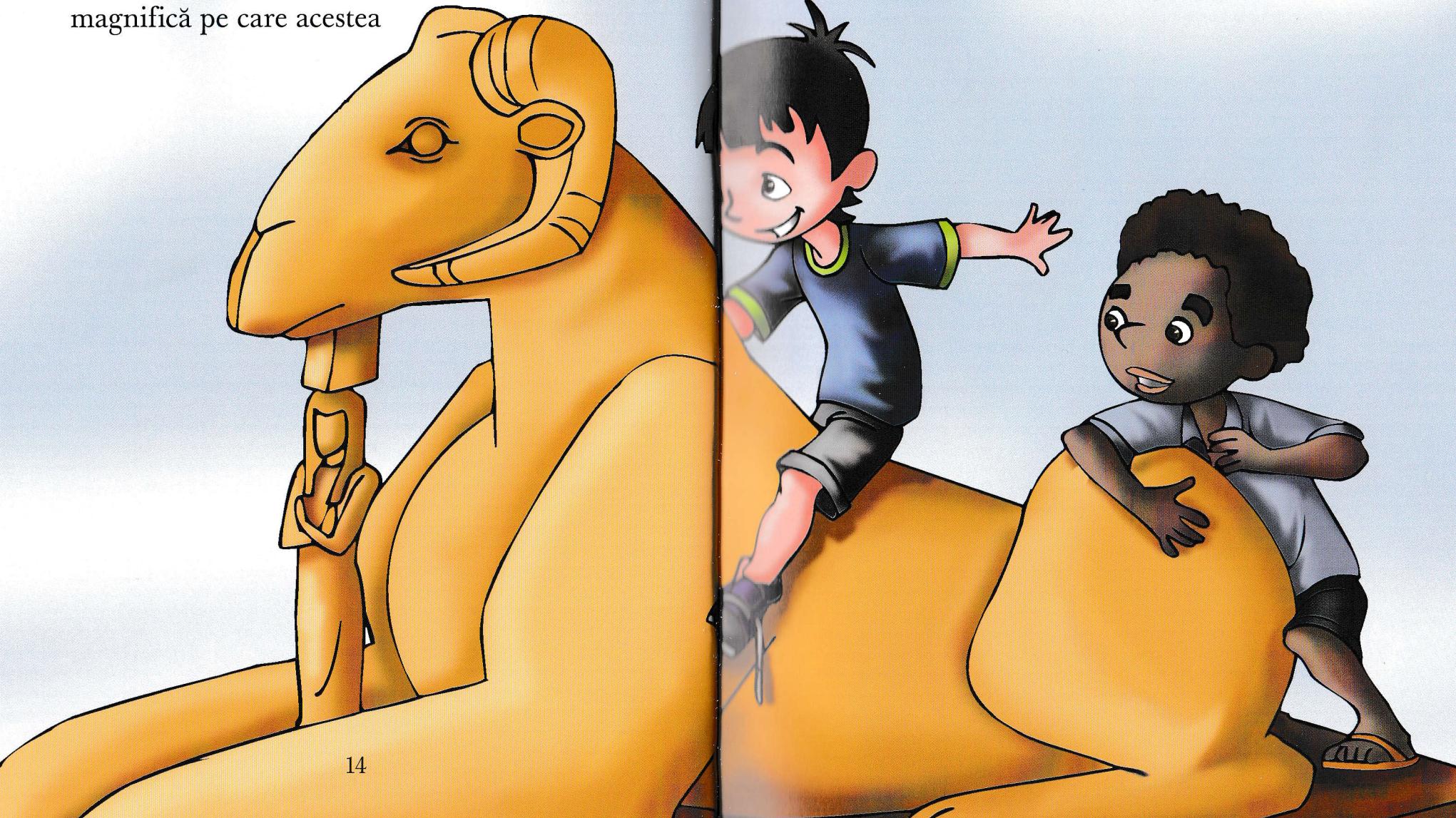

-am promis că o să venim să vedem **Aleea Sfincșilor**, a spus tata încântat. Și iată-ne aici!

Trecuse ceva timp de la aventura în care noi, detectivii, deconspiraserăm **o periculoasă ceată** de contrabandişti de bijuterii al căror șef nu era altul decât vechiul și teribilul nostru dușman, John Parker. Cu acel prilej, părinții noștri ne promiseseră solemn că vom vizita acest loc și în sfârșit se țineau de cuvânt.

Ne aflam între **templul de la Luxor și cel de la Karnak**, pe ruinele vechii cetăți

a Tebei, chiar acolo unde faraonul Akhenaton a poruncit să fie construită o alei care **să unească cele două temple**, cu decorația magnifică pe care acestea

Astăzi însă e vorba despre un drum de pe care două șiruri de sfincși îi observă în tăcere pe trecători.

– Au fost construitori **aproape trei kilometri**, a spus tata, dar acum se mai văd doar trei sute de metri... Deși e destul ca să ne facem o idee despre imensa bogătie de atunci...

– **M-am saturat de sfincși**, a declarat Elizabeth, surioara mea, cam bosumflată.

– Si eu! a exclamat Joseph, fratele meu mai mic. N-am putea mai bine **să mergem să mâncăm un hamburger?**

— **Daaa!** a intervenit Ahmed, fratele meu mai mare. **Cu brânză și cartofi!**

Tata m-a privit, punându-și toate speranțele în mine. Cred că pentru un arheolog frații mei sunt un dezastru.

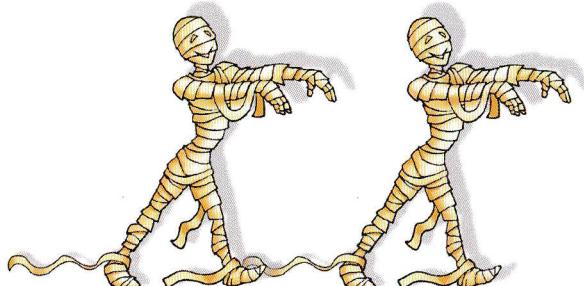
— Mie mi se pare foarte frumos, tată, am zis eu.

— Bine că mai e cineva cu cap în familia asta, Laurie, a spus tata oftând.

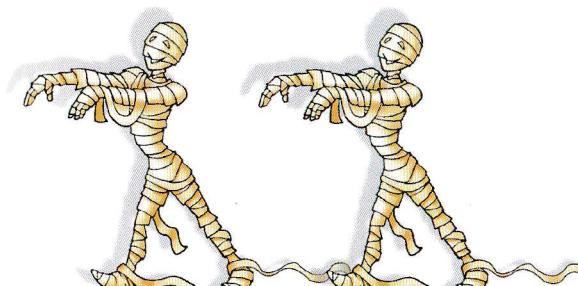
— Dar, am zis eu, ca să-i dezvinovățesc pe frații mei, sunt obosiți... Suntem deja de secole întregi în Egipt!

— **Nuuuu!** mi-a răspuns tata. De secole întregi sunt unele mumii!

— Ei bine, ni se pare că de secole întregi tot vedem morminte de faraoni și fluviul Nil sau traversăm deșertul călare pe dromaderi...

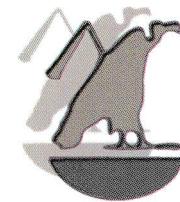

- **Și vedem morți!** a exclamat Joseph.
- Vedem mumii, l-a corectat tata.
- **Și litere ciudate!** a adăugat Ahmed.
- Hieroglife, a intervenit din nou tata.
- **Și temple!** a încheiat Elizabeth.
- ...Și, bineînțeles, sfincși, am conchis eu.
- Ei bine, a răspuns tata, nu mai e cazul să vă faceți griji... În câteva zile plecăm să petrecem o bună bucată de vreme în afara Egiptului.
- A, da? a întrebat Ahmed plin de interes. Și unde o să mergem?
- Mergem la Paris, a răspuns tata.
- **Paris?** Care Paris? a întrebat Elizabeth.
- Cum **care Paris?** a zis tata amuzat. Unicul Paris! **Paris**, capitala Franței!
- Și ce-o să facem acolo? a întrebat Joseph pe un ton neîncrezător.

— Am fost ales director al expoziției „**Viața cotidiană în Egiptul antic**”, care se va organiza la Muzeul Luvru din Paris pentru câteva luni, aşa că plecăm toată familia... Cred că **o să petreceți cea mai frumoasă vară din viața voastră!**

Nu era nevoie ca tata să ne spună asta. Mințea noastră era deja departe, iar imaginația mea, asemenei grăunțelor de nisip ale deșertului când sunt purtate de vânt, își lua deja zborul spre noi aventuri.

CAPITOLUL II

EGIPTUL LA PARIS

u mai fuseserăm niciodată la Paris. E adevărat că e un oraș foarte faimos, apare în filme și în romane și se spune despre el că e **orașul îndrăgostitilor**.

Nu știu de ce. Mie Parisul mi s-a părut o reprezentare a Egiptului în afara Egiptului. În mijlocul unei piețe înconjurate de cafenele unde oamenii mâncau liniștiți câte un croasant, poti întâlni **un obelisc egiptean** perfect păstrat, înălțându-se maiestuos, aidoma cu cele pe care le văzuserăm în Cairo.

Mi-a plăcut foarte mult **turnul Eiffel**, construcția aceea de metal foarte înaltă care apare